

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся! Рік видання 8-й

№ 11 (254)
ПОНЕДІЛОК

13

КВІТНЯ
1964 року

Ціна 1 коп.

НАМ ПИШУТЬ

На святі молодих громадян

8 квітня у клубі ТЕЦ-3 вруча- лися паспорти молодим громадя- нам Радянського району м. Киє- ва. Ця подія у їх житті перетво- рилася у справжнє свято, яке за- вершилося великим концертом студентів фізико-математичного факультету нашого інституту, які прибули туди на запрошення ради пенсіонерів при відділі соціально- го забезпечення Залізничного рай- ону.

Тепло прийняли слухачі виступ жіночого хору (керівник М. Крас), балладу «Лілея» Т. Г. Шевченка у виконанні В. Лебединець, фейлето- ни, які прочитала А. Сидоренко. Під звуки мелодій ансамбля баяністів (керівник О. Гавеля) за- кінчився цей імпровізований кон- церт.

І ось знову музика. Це грає ду-

ховий оркестр. Всі танцюють. Ма- совик організовує цікаві ігри. Зно- ву лунає мелодія — вже вальса «Амурські хвилі».

Слухачі тепло подякували учас- никам концерту.

С. МЕЛЬНИК.

Мріяти, дерзати!

У ленкімнаті гуртожитку № 2 викладач Ф. Грім провів бесіду на тему «Прекрасне в природі, в людині, в туристських подо- рожах». Він розповів про захоп- люючу романтику юності, про щастя бути завжди попереду, закликав мріяти, дерзати. Бесі- да викладача ілюструвалася фо- тографіями при допомозі епідео- скопа.

Хороші у вас поети

Кому вперше прийшла думка організувати «Клуб допитли- вих» — невідомо, але вона бу- ла підхоплена і вчителями, і уч- нями.

Відомо, що у вечірній школі нелегко проводити такі заходи. Але перше завдання клубу на те- му «Поезії молодих» пройшло успішно. Після нього було ви- рішено познайомитися безпосе- редньо з молодими авторами.

Ми запросили членів літстудії педагогічного інституту. Не бу-

ду писати про цю зустріч — у минулому номері багатотиражки про це писалося. Одно скажу: ми задоволені! Хороші у вас поети! Вони люблять літерату- ру, відчувають поетичне слово, вміють будувати свіжі образи, оригінальні строфи. Велике спасибі вам, наші нові друзі, великих вам успіхів у педагогіч- ній і літературній роботі.

Г. АНТОНОВА,
вчителька 48 школи
вечірньої молоді.

На громадських засадах

Велику роботу ве- дуть студенти-дефекто- логи у логопедичному гуртку, який працює на громадських засадах. Двічі на тиждень після лекцій приходять вони до своїх маленьких ви- хованців, терпеливо ви- правляють у них недо- ліки мовлення. Студен- там допомагають викла- дачі, лаборанти. На фо- то: заняття проводить студентка О. Бойко.

ЗА КАФЕДРОЮ — КИЇВСЬКИЙ ПРОФЕСОР

Протягом трьох тижнів на п'ятому курсі фізико-математич- ного факультету читав курс лекцій з лінійного програмування професор Київського педінституту доктор фізико-математичних наук Семен Ізраїлович Зуховицький. Лінійне програмування — це нова галузь математики, яка вивчає методи знаходження найбільших і найменших значень лінійних функцій на опукло- му многограннику. Методи лінійного програмування знаходять широке застосування при розв'язуванні різноманітних прак- тичних задач.

Крім студентів V курсу, лекції професора С. І. Зуховиць- кого слухали також близько двадцяти викладачів фізико-мате- матичного факультету. Лекції читалися дуже цікаво, з глибо- ким знанням справи, ілюструвалися великою кількістю при- кладів.

Професор С. І. Зуховицький прочитав також дві лекції для слухачів курсів підвищення кваліфікації вчителів математики про застосування математики до економіки.

Наприкінці свого перебування в нашому інституті Семен Ізраїлович виступив на семінарі кафедри вищої математики з доповіддю на тему «Алгоритм для розв'язування задачі опук- лого програмування». За час перебування в Дрогобичі С. І. Зу- ховицький провів ряд індивідуальних консультацій з виклада- чами математики.

Колектив фізико-математичного факультету висловлює гли- боку подяку С. І. Зуховицькому за велику роботу, проведenu ним у нашому інституті.

М. ПАЛЕНИЧКА, З. ШЕФТЕЛЬ,
Дрогобицький педінститут.

Є ЗДІБНОСТІ, БАЖАННЯ. А ЦЕ ГОЛОВНЕ

Закінчилася педагогічна прак- тика студентів-фізиків III курсу. Для керівництва нею, крім викладачів кафедри методики фізики, були запрошені також вчителі шкіл Києва А. Яковен- ко, В. Горонівська, М. Іванова, О. Кравченко і ін. На відміну від минулих років кожен сту- дент був прикріплений на весь час практики до класу, де вів усю навчальну і виховну ро- боту.

Практика відбувалася і з фі- зики, і з праці. Крім того, за- няття з шкільної гігієни були перенесені в школи, що дало свої позитивні результати. Крім всього, студенти ще й переко- налися у поганому санітарному стані деяких шкіл міста (пога- на вентиляція класів, незадо- вільні меблі, недостатнє освіт- лення, захаки їжі по всій школі тощо).

Всі студенти поставились до роботи серйозно, а такі, як Су- ходова, Савинов, Гаркуша, Ря- бова, Гулий, Сулим, Горова, Брус, Цирюк, Воскобойникова, Недашківська, Шапоренко, Ша- пошник, Мерес, Шелудько, Ко- валь, Мандрика, Кульмач, Ки- риченко, Болтинець, Мельник, Легоньова, Гуртовенко і ін., провели уроки, виховну роботу з оцінкою «відмінно». Звичай- но, вони ще не стали педагога- ми, і знань з фізики в них ще недостатньо. Високої оцінки за- служовує лише частина їх ро- боти, яку вони і провели в шко- лі. Тут і ставлення до праці, і підготовка до уроку, розбір та вивчення фактичного матеріалу, і прагнення навчитися якомога більше. Головне в тому, що во- ни хочуть і можуть стати справжніми педагогами.

Аналіз педагогічної практики дає можливість зробити такі висновки. По-перше, студенти ще недостатньо володіють знан- нями з фізики в обсязі серед- ньої школи. По-друге, вони ма- ло знайомі з методикою викла- дання фізики, вирішування за- дач, складання планів уроків, з організацією лабораторних ро- біт. По-третє, студентам неви- стачає достатньої теоретичної підготовки з загальних педаго- гічних питань, не кажучи вже про ті вкрай важливі знання в галузі психології, без яких не може бути справжнього вчи- теля.

Все сказане не може бути до- нором студентам, а є цілком

природним, адже вони тільки по- чали вивчати методичні дисцип- ліни і закінчують опанування курсу фізики. Доводиться жал- кувати, що існуючі навчальні плани, за якими навчаються на- ші студенти, вкрай незадовільні. Вони перевантажені другоряд- ними предметами, різними прак- тиками на заводах, які не ма- ють ніякого відношення до під- готовки викладача фізики. До того ж практика в школі корот- кочасна.

Все ж ця практика принесла студентам велику користь. Во- ни перевірили свої сили і, що найважливіше, виявили слабкі місця, як в організації педаго- гічного процесу, так у галузі своїх теоретичних знань. Є в них здібності, бажання, а це ос- новне для того, щоб стати хоро- шими вчителями фізики.

Проф. М. ПОНІРКО,
зав. кафедрою методики
фізики.

ГОЛУБОМУ ЕКРАНОВІ—ДОРОГУ!

Липневий Пленум ЦК КПРС звернув увагу на необхідність технічного оснащення навчаль- ного процесу.

Серед сучасних технічних за- собів, використовуваних у на- вчально-виховній роботі, над- звичайно ефективним є голубий екран — учбові телепередачі. Вони мають великі можливості: демонстрація навчальних кіно- фільмів, виступи досвідчених учителів, вчених, передовиків виробництва, спеціальні телепе- редачі з цехів заводів, з кол- госпних ферм і полів тощо — вони допоможуть школі успіш- ніше вирішити проблему приве- дення навчання у відповідність з сучасними науково-технічними досягненнями.

У навчально-виховних телепе- редачах мають потребу не тіль- ки масові середні школи, але й численний контингент вечірніх, заочних навчальних закладів.

Проте використання голубого екрана з навчальною метою для середньої і вищої школи зіткну- лось із значними організаційни- ми труднощами.

У переліку обов'язкового ос- нащення шкіл і консультпунктів до цього часу немає телевізора. На Україні дуже небагато шкіл, головним чином сільські і ін- тернати, придбали телевізори на кошти, зароблені учнями на сільськогосподарських роботах. Так, у Київській області теле- візори мають тільки 70 шкіл, в Одеській — 100. Приблизно таке ж становище і в інших об- ластях. Відсутність телевізорів у школах є серйозною перешко- дою впровадження телебачення у навчально-виховну роботу.

Невирішеним до цього часу залишилося питання про виді- лення каналів для навчальних

телепередач у денний і вечірній час.

У минулому навчальному ро- ці ентузіасти навчального теле- бачення Одеської, Київської, Тернопільської і деяких інших областей за рахунок дитячих пе- редач викроїли час для прове- дення навчальних телепередач навіть у денний час, тобто в час уроків, коли вони дають най- більший педагогічний ефект.

Але в складі редакцій дитя- чого телебачення немає кадрів, які повинні зайнятися методич- ною, педагогічною і режисер- ською роботою по підготовці навчальних передач; у Мі- ністерстві освіти цим питанням теж ніхто не цікавиться в до- статній мірі. А навчальний теле- екран більш ефективно вирі- шує проблему кінофікації шкіл, дає можливість скорочення ти- ражування навчальних фільмів (їх важко транспортувати, роз- возити по районах), розширює можливості кінофікації учбового процесу I—IV класів, усіх дис- циплін старших класів.

У цьому навчальному році було заплановано з 1 жовтня на Київщині систематичні на- вчальні передачі у ранковій і вечірній час. Треба сказати, що це робиться ще наполовину — запроваджено тільки вечірні пе- редачі.

Для вирішення величюного зав- дання дальшого поліпшення на- родної освіти в країні треба по- державному вирішити цю не та- ку вже складну проблему, і най- новіше досягнення людської думки і техніки — телебачен- ня — повніше використовувати у вузах і школах.

Доц. Т. АБРАМОВА,
зав. кафедрою навчального
кіно.

КАНІКУЛИ — ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

Нас чекають новобудови!

Велику допомогу цілиникам у останні кілька років надали сту- дентські трудові загони з різних інститутів нашої країни. Серед будівельників Цілинного краю бу- ло багато молоді Києва, нашого інституту. Вони збудували нема-

ло житлових будинків, тваринни- цьких приміщень, зернохосвищ, допомагали збирати врожай, ре- монтувати сільськогосподарську техніку. Високу оцінку дістала їх робота.

У цьому році ми також збирає-

мося поїхати працювати у Цілин- ний край. Багато комсомольців нашої групи вже готуються до цієї важливої події у їх житті. Бажання працювати на будівни- цтві комсомольської планети ви- явили студенти Д. Садекос, В. Шкурко, Л. Щавельов, К. На- топтана, В. Савченко, В. Грицен- ко, М. Гриценко і ін. Вони вже подали заявки у комітет комсо- му з проханням послати їх на ці- лину. Немає сумніву в тому, що вони не пожаліють сил, енергії для виконання рішень лютневого Пленуму ЦК КПРС, внесуть і свою частку у нашу загальну справу.

Т. ГРЕБЕНЮК,
III курс відділу дефектології.

ЗМІСТОВНО, ОРИГІНАЛЬНО, ЗАХОПЛЮЮЧЕ

Художня самодіяльність — найбільш масовий загін радянського мистецтва, велика сила в боротьбі за формування нової всебічно розвинутої людини, будівника комунізму. Наша партія завжди надавала великого значення естетичному вихованню і тій ролі, яку в ньому відіграє, поряд із професійним мистецтвом, художня самодіяльність. Тому не випадково липневий Пленум ЦК КПРС (1963 р.) і нарада ідеологічної комісії при ЦК КПРС приділили багато уваги питанням літератури і мистецтва та їх ролі

у справі виховання радянської людини. Пленум викрив ряд недоліків у роботі працівників літератури і мистецтва, з ленинською принциповістю поставив питання про боротьбу двох ідеологій. Художня самодіяльність нашого інституту покликана не тільки виховувати і розвивати естетичні смаки студентів, але й формувати їх моральні якості як майбутніх педагогів радянської школи. Огляди, проведені на факультетах до 150-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка, дають право сказати, що

художня самодіяльність в інституті розвивається на здоровій основі, вірно відбиває ідейно-політичну спрямованість радянського мистецтва. Звичайно, не всі колективи досягли ще високої виконавської культури і майстерності — це набувається досвідом, впертою працею. Огляд був великим стимулом і вніс пожвавлення у творче життя колективів художньої самодіяльності: з'явилися нові колективи, нові таланти, значно поліпшився репертуар, виконавська майстерність. Огляди перетворилися у справжнє свято.

Особливо це було відчутно на концерті **фізико-математичного факультету**. Ентузіазм його учасників, організованість заслужують високої оцінки. Хочеться, щоб цей запал зберігся там і надалі. На факультеті з'явилися нові колективи: ансамбль баяністів (керівник О. Гавеля), народний хор у складі групи студентів, аспірантів і викладачів (керівник М. Крас), інструментальний квартет (керівник В. Кобилко), вокальний ансамбль (фото № 6). Звичайно, їм ще багато дечого не вистачає, але є впевненість, що ці колективи невпинно зростатимуть.

Позитивно, що на факультеті студент О. Кучер та В. Чухліб написали пісню «Слава Тарасові», яку виконав чоловічий ансамбль. Студент Д. Чередниченко виступив із власними віршами (фото № 4). Різноманітно було представлено сольо-ансамблевий спів — О. Кокойло (фото № 5), дует «Коли розлучаються двоє» В. Лісового і М. Пивоварової (фото № 3). Непогано виступив жіночий ансамбль, хоча йому ще багато треба попрацювати. Гірше справа на факультеті з інструментально-фортепіанним жанром. На жаль, на концерті він був представлений тільки дуетом баяністів — Сухомлин і Бутенко (керівник О. Панкевич). Можливостей на факультеті значно більше. Чому, наприклад, викладач В. Дрига, маючи великий клас студентів, які грають, не створив з них ансамблю баяністів? Адже на педагогічному факультеті могли створити такий ансамбль! Так само не було жодного номера по класу фортепіано, тоді як студенти-філологи в обов'язковому порядку проходять заняття з фортепіано. Всі ці недоліки були причиною того, що на факультеті було мало виступів з різних жанрів, що дуже важливо для огляду.

Окремі виконавці факультету, як студенти В. Лебединець, М. Білько, які виступали з художнім читанням, аспірант Д. Макаренко (соло) порадували слухачів творчою зрілістю, майстерним виконанням. Захоплено сприйняли глядачі сцену «Запорозьці» (фото № 11). Факультет може за своїми можливостями підняти майстерність своїх колективів і окремих виконавців до професійної.

Хороше враження справив концерт **педагогічного факультету**. Тут створено колективи: інструментальний ансамбль (керівник В. Бондар), ансамбль баяністів (керівник В. Дрига), жіночий хор; жіночий вокальний ансамбль (керівник О. Чеботарьова). Велику роботу проведено там, а тому й значних успіхів досягли студенти. Вони працюють систематично, нерідко виступають з концертами серед населення. Успішно виступали і читці факультету Л. Дацева, К. Малько (фото № 2), Туравєєва — вони висунуті на районний огляд. Гарне враження було від танцювальної групи «Веснянка» (фото № 1) — керівник студентка О. Топольницька. Зацікавив глядачів своїм виконанням на національному інструменті студент А. Ібрагімов (фото № 9), якого нагородили бурхливими оплесками.

На жаль, на оглядах мало було танцювальних номерів. Окремі сольні виступи, російський танець на фізико-математичному факультеті (фото № 10) хоч і були вдалим, все ж не можуть свідчити про розвиток цього жанру в інституті. Далі з цим миритися не можна. Настав час переглянути роботу керівника танцювального колективу А. Раткевича, вжити заходів.

Мовно-літературний факультет відкрив свій концерт виступом народної хорової капели (керівник О. Петровський), яка нещодавно вишла переможцем на обласному огляді художньої самодіяльності.

Все більшого значення набуває в інституті естрада. До цієї справи тягнуться студенти, і треба звернути більше уваги на керівництво нею, на підбір репертуару. Такі студенти, як Л. Ридь (фото № 8), Б. П'ятигорський зробили чудову заяву на огляді. В інституті повинен бути керівник у цьому жанрі.

Капела систематично працює на протязі року. Результатом цього є її висока виконавська майстерність, яка дійсно приносить справжню насолоду. Цілий ряд окремих виконавців — А. Цяцько (фото № 7), М. Грибанова, Л. Бохан одержали за художнє читання найвищу оцінку і стали лауреа-

тами обласного огляду. Позитивно, що на факультеті студент О. Кучер та В. Чухліб написали пісню «Слава Тарасові», яку виконав чоловічий ансамбль. Студент Д. Чередниченко виступив із власними віршами (фото № 4). Різноманітно було представлено сольо-ансамблевий спів — О. Кокойло (фото № 5), дует «Коли розлучаються двоє» В. Лісового і М. Пивоварової (фото № 3). Непогано виступив жіночий ансамбль, хоча йому ще багато треба попрацювати. Гірше справа на факультеті з інструментально-фортепіанним жанром. На жаль, на концерті він був представлений тільки дуетом баяністів — Сухомлин і Бутенко (керівник О. Панкевич). Можливостей на факультеті значно більше. Чому, наприклад, викладач В. Дрига, маючи великий клас студентів, які грають, не створив з них ансамблю баяністів? Адже на педагогічному факультеті могли створити такий ансамбль! Так само не було жодного номера по класу фортепіано, тоді як студенти-філологи в обов'язковому порядку проходять заняття з фортепіано. Всі ці недоліки були причиною того, що на факультеті було мало виступів з різних жанрів, що дуже важливо для огляду.

Л. НЕСТЕРОВСЬКА,
голова художньої ради.

Редактор П. ХРОПКО.

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Київ, бульвар Шевченка 22-24, телефон Б-5-21-21, дод. 43.

«За педагогические кадры» — орган партбюро, комітета ЛКСМУ, профкома, месткома, ректората Київського державного педагогічного інституту імені А. М. Горького.

Друк. КДПІ, вул. Франка, 44.

Зам. 453—1000.